

въ чешшировата гора оттогава вече никой не я видѣлъ, никой не знае какво е станало съ нея. Едни мислятъ, че слѣдъ врѣме змеятъ я отнесалъ въ незнайно царство, а други прѣдполагатъ че тука, въ чешшировата гора, въ камената колиба умрѣла отъ скръбъ хубавата царица.

Но това никой не знае. Знайното е туй, че днесъ всѣки иска да отиде на Балкана, да види царичината колиба и да прѣспи поне една нощъ въ нея.

Не може ли нѣкой да си отговори на мжчень въпросъ, тежи ли нѣкому нѣщо на душата, нѣма ли си уменъ приятель съ когото да се посвѣтва. хайде на царичината колиба! Тамъ всѣки на всичко отговоръ намира. Всѣки, който прѣношува въ царичината колиба, посрѣдъ нощъ, кога цѣлата гора е заспала въ сладъкъ сънь, ще чуе една чудна приказка, що самата царица ще му разкаже. И сутриньта, като се пробуди, ще чувства на душата си леко, весело и приятно.

Отъ идущата книжка на „Пчелица“ ще почнемъ да разказваме на малкитѣ ѝ читатели редъ приказки, слушани въ царичната колиба

Босилко.

